

Af *Alfred Benzon, Alfred Christensen, Otto-sen og Philippsen.*

Til § 7.

15) I 1ste Stykke, 2den, 3die og 4de Linie forandres Tallene „60, 120, 180“ til henholdsvis: „75—150—225“.

16) I 6te Stykke, 1ste Linie, udgaar „een Familie, og“, i Stedet sættes: „Familier“.

Af *Zahle:*

Til § 7.

17) Foran sidste Stykke indskydes:
„I de Tilfælde, hvor Lov af 31. Marts 1900 vilde medføre Fritagelse for Bygningsafgift, bliver ikke at opkræve Ejendomsskyld“.

Lovforslagets Paragraffer og de stiledede Ændringsforslag sættes under Forhandling.

Bluhme: Jeg har tilladt mig at stille 2 Ændringsforslag, et principalt og et subsidiært. Det sidstnævnte er fremkommet paa Grund af, at Ministeren til Dels sluttede sig til nogle Tanker, jeg udtalte under 1ste Behandling med Hensyn til Afløsningen af Skatterne paa fast Ejendom. Det er disse Tanker, jeg har søgt at forme her i mit subsidiære Ændringsforslag. Ministeren mente nok, at denne Tanke kunde gennemføres, selv om han ikke ansaa det for nødvendigt at bringe den ind her paa Lovforslaget. Hans eneste Betænkelse var, at hvis man afløste de faste Skatter paa den Maade, at man lod dem blive en fast Prioritet, som Staten efterhaanden indfrie, vilde Følgen maaske blive, at man om en Menneskealder vilde komme igen og paa ny forlange Gammelskatten ophævet. Jeg tror ikke, man behøver at frygte derfor, men selv om man skulde forlange det til den Tid, antager jeg, at der ogsaa da vil leve Mænd her i Danmark, som kunne klare deres egne Affærer, og jeg antager derfor, at man ikke behøver at beskæftige sig med, hvad man vil gøre om en Menneskealder eller saa. Da Ministeren har ment, at Tanken var realisabel, vil jeg, uagtet jeg paatænker at tage Forslaget tilbage, henstille til den højtærede Minister, om det, hvis Loven gaar igennem, ikke kunde gøres ved en Tillægslov, saaledes som Ministeren ytrede.

Mit principale Forslag gaar ud paa, at der tilføjes en ny Paragraf til Loven om Ejendomsskyld, gaaende ud paa, at Skatten til Staten efter Loven om Ejendomsskyld ikke opkræves, før det paa Finansloven vedtages, at Skattens Beløb skal indgaa. Ved at stille dette Ændringsforslag har min Tanke været, at lige saa heldigt det er, at vi nu faa Skattereformen gennemført, lige saa uheldigt er det, at man af politiske Hensyn har været nødt til at gaa ind paa det Forslag, der fremkom fra Landstinget om, at alle faste Skatter til Staten ophæves. Ved denne Ændring bringes vi paa en Maade tilbage til Skattekommissionens Grundlag. Vi faa Indkomst- og Formueskatten, vi faa den interkommunale Beskatning, vi faa Bestemmelser om Tilskud fra Staten til Kommunerne, og Ejendomsskylden bliver efterhaanden Grundlag for den kommunale Beskatning af faste Ejendomme. Vi naa altsaa alt det, som Venstre har tilsigtet. Men hvis vi gøre denne Tilføjelse til Loven om Ejendomsskyld, at den skal hvile, indtil det anses for fornødent at lade den træde i Virksomhed, vindes der derved, at vi blive omtrent ved Skattekommissionens Forslag. De faste Hartkornsskatter til Staten har Befolkningen aldrig haft noget imod, der har aldrig været fremsat Ønske om at afløse dem. Det var det yderste Højre i Landstinget, der kastede denne Bombe ind mellem os og gjorde det til en politisk Nødvendighed for Ministeriet at gaa ind paa dette Grundlag. Tilføje vi blot denne Bestemmelse, at Ejendomsskylden skal hvile, indtil det anses for fornødent efter Finansernes Tilstand at opkræve den, vinde vi, at Staten beholder sine faste Ejendomsskatter overalt, at Ejendomsskylden lige godt bliver et brugbart Grundlag for den kommunale Beskatning, og at Indtægterne af Indkomst- og Formueskatten til Staten kunne anvendes efter den oprindelige Hensigt, nemlig dels til at støtte Landets Finanser, dels til at støtte Kommunerne. Det Forslag, jeg havde stillet til Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat, gik ud paa, at det paa den aarlige Finanslov skulde bestemmes, hvor stort et Beløb af Indkomst- og Formueskatten der skulde afgives til Kommunerne, og at dette Beløb skulde være mindst Halvdelen. Der vilde derved naas, at vi fik mellem 4 og 5 Mill. Kr. aarlig til Kommunerne. Altsaa ved at beholde de faste Hartkornsskatter vilde Ejendomsbesidderne ved Tilskuddet til